

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa W. N.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Infrastruktury

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2008 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 20 listopada 2007 r.,

sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie i zasądza od powoda na rzecz pozwanego Skarbu Państwa - Ministra Infrastruktury kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł z tytułu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w sprawie z powództwa W. N. przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Infrastruktury o zapłatę odrzucił skargę kasacyjną powoda. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny wskazał, że skarga kasacyjna nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania i ze względu na ten brak konstrukcyjny podlegała odrzuceniu.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący podniósł, że w skardze kasacyjnej powołał się na „konieczność wyjaśnienia, czy w postępowaniu dowodowym jako koronny dowód służyć może informacyjne przesłuchanie powoda i możliwe jest oddalenie wniosków dowodowych, tylko dlatego, iż w błędnej ocenie sądu nie mają one znaczenia

dla wyjaśnienia sprawy”. W ocenie skarżącego kwestia ta jest w istocie zagadnieniem prawnym stanowiącym uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności z urzędu należy odnieść się do kwestii terminowości wniesionego przez skarżącego „uzupełnienia” skargi kasacyjnej. W piśmie procesowym nazwanym uzupełnieniem skargi kasacyjnej skarżący podał bowiem właściwe uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Pismo to zostało wniesione do Sądu drugiej instancji w dniu 18.12.2007 r., a więc już po terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia odpisu wyroku Sądu drugiej instancji, które nastąpiło w dniu 18.09.2007 r. (zwrotne potwierdzenie odbioru – k. [...]). Skarżący wskazał jednak, że Sąd drugiej instancji doręczył mu prawidłowo odpis wyroku z uzasadnieniem dopiero w dniu 20.11.2007 r. [zwrotne potwierdzenie odbioru – k. (...)], gdyż poprzednie uzasadnienie pozbawione było jednej strony (strony dziewiątej). Z tego względu skarżący upatruje możliwości uzupełnienia skargi kasacyjnej w otwartym terminie do jej wniesienia.

Z poglądem tym nie można się jednak zgodzić. Jak wynika akt sprawy, pełnomocnik skarżącego złożył w dniu 14.11.2007 r. wniosek o przesłanie mu brakującej strony uzasadnienia za pośrednictwem faksu i w tym też dniu brakująca strona uzasadnienia została pełnomocnikowi przesłana [notatka służbowa – k. (...)]. Mimo że przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują takiego sposobu doręczenia nie bez znaczenia jest fakt, że to sam pełnomocnik skarżącego zażądał takiego właśnie sposobu doręczenia. Jeżeli zatem pełnomocnik skarżącego dysponował kompletną wersją uzasadnienia wyroku, to należy przyjąć, że termin do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął w dniu 18.11.2007 r. a więc z datą upływu dwóch miesięcy od otrzymania przez skarżącego odpisu wyroku z uzasadnieniem. W związku z tym wniesione w dniu 18.12.2007 r. uzupełnienie skargi kasacyjnej zawierające uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania było niedopuszczalne i jako czynność dokonana po upływie terminu pozostała bezskuteczna (art. 167 k.p.c.).

Jednocześnie trzeba zaznaczyć, że nawet jeśli przyjąć, tak jak podnosi skarżący, że termin do wniesienia skargi kasacyjnej rozpocząłby bieg w dniu ponownego doręczenia wyroku wraz z kompletnym uzasadnieniem, tj. w dniu 20.11.2007 r., to

skarga kasacyjna wniesiona przez skarżącego w dniu 16.11.2007 r. podlegałaby odrzuceniu jako przedwczesna, gdyż wniesiona została przed otwarciem się terminu do jej wniesienia. Samo zaś pismo stanowiące tzw. uzupełnienie skargi kasacyjnej z dnia 18.12.2007 r. nie spełniałoby natomiast pozostałych wymagań konstrukcyjnych skargi kasacyjnej, gdyż zawiera jedynie uzasadnienie wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania.

Odnosząc się natomiast do zarzutów zawartych w zażaleniu, to należy podnieść, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ponadto, w uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. post. SN z 25 maja 2007 r., I CZ 65/07, post. SN z 29 września 2006 r., I CSK 304/06). Skarżący nie zamieścił tymczasem w skardze kasacyjnej takiego uzasadnienia.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem skarżącego, że w skardze kasacyjnej zawarto uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wskazanie przez skarżącego, że w sprawie zachodzi konieczność wyjaśnienia kwestii, sformułowanej przez skarżącego w sposób niezwykle ogólnikowy i teoretyczny nie oznacza, że można je uznać za poprawne sformułowanie uzasadnienia, które powinno zawierać konkretny wywód prawny odnoszący się do podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarga kasacyjna niezawierająca któregokolwiek z elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. dotknięta jest nieusuwalnym brakiem skutkującym jej odrzuceniem w myśl art. 398⁶ k.p.c.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.